

чевъ, дѣдитѣ му Сжби и Велчо — видни хора. Нѣма съмнение, че общитѣ материялни и духовни условия, наследственитѣ фамилни заложби подпомагатъ да се развиятъ у Раковски, заедно съ неговата буйностъ и непокорностъ, интелигентността, борческитѣ наклонности, свободолюбието, народолюбието — качества, които го направиха бунтовникъ и човѣкъ на народа. Но съвършенството на неговата личностъ се дължи главно на образованието и попадането му въ нова срѣда: той се училъ въ Котелъ въ известното елинославянско килийно училище отъ 1828 до къмъ 1833—34 год., въ Карлово при прочутия жеравнецъ-учителъ Райно Поповичъ до къмъ 1834—36 г., въ Цариградъ, въ елинското Куручешменско училище отъ 1837—38 до 40—41 г. и въ Франция.¹⁶ Това последно образование бѣ далече отъ килийното, модернизирано, та можа да създаде голѣмитѣ пионери измежду младата българска генерация, въ връзка съ важнитѣ задачи на времето.¹⁷

Раковски, естествено, неможеше веднага да си опредѣли едно гледище и заеме мѣсто въ редоветѣ на общата национална борба, която вече се водѣше явно или скрито, съ